

Ingezonden brief

Geachte redactie,

Naar aanleiding van de column van Berry van der Hoorn in Fitis jaargang 33 nummer 2 wilde ik graag reageren.

Berry stelt de natuur min of meer voor als een genotmiddel of consumptie-artikel en heeft daarmee de vraag voor iedereen beantwoord wat de motivatie moet zijn om naar vogels te kijken. Anderzijds klaagt hij dat medeconumenten massaal het Geuldal overspoelen om daar hun behoefte aan genieten te bevredigen. Tja, die hedonisten zijn ook bezig de natuur te exploiteren voor hun persoonlijke consumptie.

Is er, als je lid bent van een vogelwerkgroep, niet de morele verplichting je in te spannen voor de bescherming van al die gevederde vrienden die je zoveel plezier bezorgen? Hoe kun je genieten van vogels zonder je betrokken te voelen? Is wederkerigheid niet de basis van elke echte vriendschap? In Japan wordt elke dienst met een wederdienst beloond omdat anders de balans van een vriendschap verstoord raakt, hetgeen schande betekent voor de partij die teveel heeft gekregen of te weinig heeft teruggedaan. Om het dichter bij huis te houden: als je lid bent van een badmintonvereniging, dan wordt je geacht op trainingen te verschijnen, als je lid bent van een jazzorkest dan zal je je partij mee moeten spelen.

Vanuit dit oogpunt gezien stelt het lidmaatschap van de Vogelwerkgroep geen hoge eisen aan de leden en zijn de verplichtingen die iemand vrijwillig op zich neemt licht te noemen.

Ook is het, mijns inziens, een Jantje van Leiden om te stellen dat tellingen een eigen leven gaan krijgen. Welke tellingen dan? De Kennemermeertellingen zijn interessant omdat het gebied zo ingrijpend veranderd is ten opzichte van vroeger (Zuidpierverslag), evenals de Houtrakkerbeemden. Jaarlijkse broedvogelinventarisaties zijn één van de pijlers van de kennis over het wel en wee van de vaderlandse avifauna. Bij veel monitoring is jarenlange continuïteit een vereiste. Ik vind het wat ondoordacht om de inspanningen van gemotiveerde vogelaars als gewichtigdoenerij af te doen en het gehalte van de artikelen als (semi)wetenschappelijk te betitelen. Enkel starre geesten beschouwen alles wat niet onder gecontroleerde laboratoriumomstandigheden plaatsvindt als niet-wetenschappelijk. In het veld vallen alle meespelende

factoren nu eenmaal niet onder controle te krijgen en de uitgeteste telmethoden zijn goed bruikbaar.

Ook de opmerking dat beleidsmakers weinig doen met aangeleverde gegevens is zeker geen rechtvaardiging om dan maar niets te doen en bovendien niet waar. Ik denk dat de rapporten en de successen van de "Vereniging tot Behoud van de Hekslootpolder" een goed voorbeeld van dit tegendeel zijn. Als vogels zulke slechte indicatoren zijn hoe zit het dan met bijvoorbeeld de tolerantie van weidevogels ten aanzien van agrarisch beheer, fluctuaties in de stand van de roofvogels en de Rode Lijst-soorten? Ik ben van mening dat de redactie van Fitis een redelijke mix van artikelen samenstelt. Zelfs "Kiepkiep of kuup-kuup?" (een artikel over kruisbekinvasies van Hans Groot, dat bijna een halve Fitis vulde) hebben ik en vele anderen met veel interesse gelezen. Er zijn nu eenmaal ook veel mensen die niet geboeid raken door pizzeria's en patatzaken die bezocht werden met excursies maar wel interesse hebben in de dynamiek van de vogelpopulatie in de regio. Kwestie van interesse, denk ik.

Kijkend naar vogels zie je dat er optimaal gebruik gemaakt wordt van de tijd en de energie die beschikbaar is. Wat mij betreft mogen vogelaars dit gedrag overnemen ten bate van bescherming, commissies, tellingen en artikelen. Als je bijvoorbeeld toch naar het IJmuiderstrand gaat om vogels te kijken, dan is tellen echt niet zoveel meerwerk; in plaats van een Geelpootmeeuw en wat Kanoeten heb je dan 2800 Zilvers, 115 Grote Mantels, 60 Kokmeeuwen, 30 Stormmeeuwen, 12 Steenlopers en 220 Drieteenstrandlopers. Kortom, je heb dan bewust meer dan 3000 vogels waargenomen en dat is ook genieten. Er hoeft dus absoluut geen groot, gapend gat te zijn tussen genieten en gegevens verzamelen!!!

De regelmatig terugkerende verplichtingen zijn heus niet zo verschrikkelijk en hoe meer mensen er aan deelnemen hoe minder frequent het werk op enkelingen neerkomt. Als je praat over "liever natuurbeleving" zal je de ethische afweging moeten maken wat (het behoud van) natuurbeleving je waard is. Als de natuur jou wat waard is, wat kan dan jouw waarde voor de natuur zijn?

Fred Hopman
Stephensonplein 7
1972 RP IJmuiden